

Νόμος 3198/1955 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί καταγγελίας της σχέσεως εργασίας διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 98/20-23.4.1955)

Άρθρο 1

Επαναφέρονται εν ισχύι αι διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 118/45, αίτινες, τροποποιούνται δια του παρόντος, θέλουσιν ισχύσει εφεξής ως ακολούθως: Επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις υπαγόμεναι εις τας περί ασφαλίσεως της ανεργίας διατάξεις του Ν.Δ. 2961/54 « περί συστάσεως Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας », δύνανται να καταγγέλλουν την σχέσιν εργασίας του προσωπικού των εργατών, τεχνιτών και υπηρετών, υποχρεούνται όμως να καταβάλλουν εις αυτό την υπό του β. δ. της 16/18 Ιουλίου 1920 οριζομένην αποζημίωσιν διά την περίπτωσιν απροειδοποίητου καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας. Κατά τας περιπτώσεις ταύτας δεν επιτρέπεται προειδοποίησις (προμήνυσις). Τα εν τη ανωτέρω δευτέρα παραγράφω οριζόμενα εφαρμόζονται και δια το εργατοτεχνικόν έκτακτον και ημερομίσθιον προσωπικόν των Δήμων.

Άρθρο 2

Η κατά τον Ν. 2112/1920 ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως αποζημίωσις των υπαλλήλων, των απολυομένων άνευ της τηρήσεως των περί προμηνύσεως διατάξεων του άρθρ. 1 του προκειμένου νόμου, εφ' όσον δεν υπερβαίνει τας αποδοχάς έξ μηνών δι' έκαστον καταβάλλεται υπό του εργοδότη κατά την ημέραν της λύσεως της σχέσεως εργασίας. Εάν η αποζημίωσις είναι μεγαλύτερα των αποδοχών έξ μηνών μέρος ταύτης, το δε υπόλοιπον επί πλέον ποσόν εις τριμηνιαίας δόσεις, εκάστη των οποίων δεν δύναται να είναι κατωτέρα των αποδοχών τριών μηνών, εκτός εάν προς εξόφλησιν του συνόλου της αποζημιώσεως υπολείπεται μικρότερον ποσόν. Η πρώτη των δόσεων είναι καταβλητέα την επομένην της συμπληρώσεως τριμήνου από της απολύσεως.

Άρθρο 3

[Το άρθρο 3 καταργήθηκε από το άρθρ. 9 παρ. 2 του Ν.Δ. 4577/1966 (ΦΕΚ Α' 230)]

Άρθρο 4

Εάν δια της καταγγελίας τάσσηται η υπό του άρθρ. 1 του Ν. 2112/ 1920 ως ούτος ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, προβλεπομένη προθεσμία προκειμένου μόνον περί υπαλλήλων, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλη εις τον απολυόμενον, άμα τη εκπνοή της προθεσμίας ταύτης, το ήμισυ της προβλεπομένης υπό του ως άνω Νόμου αποζημιώσεως δια την περίπτωσιν της απροειδοποίητου καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας. Της αυτής ως άνω αποζημιώσεως δικαιούνται και υπάλληλοι, αποχωρούντες της εργασίας τη συγκατάθεσει του εργοδότη αυτών, διαρκούντος του χρόνου της προμηνύσεως.

Άρθρο 5

1.Ο υπολογισμός της αποζημιώσεως γίνεται βάσει των τακτικών αποδοχών του τελευταίου μηνός υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως. Κατά τον υπολογισμόν τούτον προκειμένου περί υπαλλήλου, αι μηνιαία αυτού αποδοχαί δεν λαμβάνονται υπ' όψει καθ' ό ποσόν υπερβαίνουν το οκταπλάσιον του ημερομισθίου ανειδικεύτου εργάτου, πολλαπλασιαζόμενον επί τον αριθμόν 30.

2. Η αποζημίωσις των μισθωτών των αμειβομένων επί ποσοστοίς καθ' αποκοπήν ή μονάδα παραγομένης εργασίας υπολογίζεται, βάσει του μέσου όρου των αποδοχών αυτών των δύο τελευταίων προ της καταγγελίας της σχέσεως εργασίας μηνών. Πάντως το ποσόν ταύτης δεν δύναται να είναι κατώτερον του προκύπτοντος επί τη βάσει της μισθολογικής κλάσεως, εις ην ο μισθωτός κατατάσσεται κατά το άρθρ. 25 του Α.Ν. 1846/51.

3. Η καταγγελία της εργασιακής σχέσης θεωρείται έγκυρη, εφόσον έχει γίνει εγγράφως, έχει καταβληθεί η οφειλόμενη αποζημίωση και έχει καταχωρηθεί η απασχόληση του απολυόμενου στα τηρούμενα για το Ι.Κ.Α. μισθολόγια ή έχει ασφαλιστεί ο απολυόμενος.

Η καθυστέρηση δόσης της αποζημίωσης από τις στην παρ.1 εδ. β του άρθρου 2, οφειλόμενες και η μη καταχώρηση κατά τα ανωτέρω του εργαζόμενου στα μισθολόγια του Ι.Κ.Α. ή η μη ασφάλισή του συνεπάγονται την ακυρότητα της καταγγελίας και ο διαδρομών χρόνος θεωρείται ως χρόνος συνέχισης της εργασίας του.

Στην περίπτωση αυτή ο εργοδότης υποχρεούται στην καταβολή του συνόλου των εργοδοτικών εισφορών προς το Ι.Κ.Α. και τους λοιπούς ασφαλιστικούς οργανισμούς, χωρίς να δικαιούται να αναζητήσει την αποζημίωση που κατέβαλε.

Η αποζημίωση που έχει καταβληθεί συμψηφίζεται με τις οφειλόμενες λόγω της ακύρωσης της καταγγελίας τακτικές αποδοχές, ο δε υπάλληλος υποχρεούται να καταβάλει στο Ι.Κ.Α. ή άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς τις αναλογούσες σε αυτόν εργατικές εισφορές .

[Η παρ.3 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.4 άρθρ.2 Ν. 2556/1997(ΦΕΚ Α΄ 270)]

3. Η καταγγελία της εργασιακής σχέσεως θεωρείται έγκυρος εφ' όσον γίνει εγγράφως και καταβληθεί η οφειλόμενη αποζημίωσις. Η καθυστέρησης δόσεως της αποζημιώσεως εκ των εν παρ. 1 εδ. β' του αρθρ. 2 οφειλομένων επάγεται ακυρότητα της καταγγελίας, του διαδρομών χρόνου λογιζομένου ως εν συνεχεία χρόνου υπηρεσίας. Εν τη περιπτώσει ταύτη ο εργοδότης υποχρεούται εις καταβολήν του συνόλου των εργοδοτικών εισφορών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, χωρίς να δικαιούται να αναζητήσει την καταβληθείσαν αποζημίωσιν. Η χορηγηθείσα αποζημίωσις συμψηφίζεται προς τας οφειλομένας λόγω της ακύρωσεως της καταγγελίας τακτικής αποδοχάς, ο δε υπάλληλος υποχρεούται όπως καταβάλη το σύνολον των υπ' αυτού οφειλομένων εισφορών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Άρθρο 6

1. Πάσα αξίωσις μισθωτού πηγάζουσα εξ ακύρου καταγγελίας της σχέσεως εργασίας τυγχάνει απαράδεκτος, εφ' όσον η σχετική αγωγή δεν κοινοποιήθη εντός τριμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της λύσεως της σχέσεως εργασίας. Η διάταξις της παρούσης εφαρμόζεται μόνον επί καταγγελίας σχέσεων εξηρημένης εργασίας.

[Το τελευταίο εδάφιο προστέθηκε με το άρθρου 19 του Ν. 435/1976 (ΦΕΚ Α΄ 251)]

2. Πάσα αξίωσις μισθωτού περί καταβολής ή συμπληρώσεως της κατά τον Ν. 2112, ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, ή το Β.Δ. της 16/18 Ιουλίου 1920 αποζημιώσεως, τυγχάνει απαράδεκτος, εφ' όσον η σχετική αγωγή δεν κοινοποιήθη εντός εξαμήνου αφ' ης κατέστη απαιτητή. Προκειμένου περί απαιτήσεων υφισταμένων κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος η κατ' ανωτέρω προθεσμία άρχεται από της δημοσιεύσεως του παρόντος.

3. Η εκ μέρους του μισθωτού απόληψις της υπό του εργοδότη καταβαλλομένης εις αυτόν αποζημιώσεως, έστω και ανεπιφυλάκτως γενομένη, δεν αποτελεί παραίτησιν αυτού της τυχόν περί μείζονος αποζημιώσεως αξιώσεώς του.

Άρθρο 7

Αι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται επί μισθωτών απολυομένων συνεπεία υποβολής κατ' αυτών μηνύσεως συμφώνως προς τα υπό της παραγράφου 1 του άρθρ. 5 του Ν. 2112 ή της παραγράφου 1 του αρθρ. 6 του Β.Δ. της 16/18 Ιουλίου 1920 οριζόμενα. Εάν όμως επακολουθήσει απαλλαγή του μισθωτού δια βουλεύματος ή δικαστικής αποφάσεως, αι διατάξεις του παρόντος έχουσιν εφαρμογήν και επ' αυτού από της εις τον εργοδότην κοινοποιήσεως υπό του ενδιαφερομένου του απαλλακτικού βουλεύματος ή της αποφάσεως.

Άρθρο 8

Μισθωτοί συνδεόμενοι δια σχέσεως εργασίας αορίστου διάρκειας συμπληρώσαντες δεκαπενταετή υπηρεσίαν παρά τω αυτώ εργοδότη υπό την έννοιαν της παραγράφου 1 του άρθρ. 6 του Ν. 2112, ή το υπό του οικείου ασφαλιστικού οργανισμού προβλεπόμενον όριον ηλικίας, εν ελλείψει δε τοιούτου το 65ον έτος της ηλικίας των αποχωρούντες της υπηρεσίας, τη συγκαταθέσει του εργοδότη, δικαιούνται του ημίσεος της υπό του Ν. 2112, ως

ετροποποιήθη μεταγενεστέρως ή του Β.Δ. της 16/18 Ιουλίου 1920 οριζομένης αποζημιώσεως δια την περίπτωση απροειδοποίητου καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, υπολογιζομένης βάσει των παραγράφων 1 και 2 του άρθρ. 5 του παρόντος. « Μισθωτοί εν γένει υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν οιοδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού, δια την χορήγησιν συντάξεως συμπληρώσαντες ή συμπληρούντες τας προς λήψιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις, δύνανται εάν μεν έχουν την ιδιότητα του εργατοτεχνίτου ν' αποχωρώσι της εργασίας, εάν δε έχουν την ιδιότητα του υπαλλήλου, είτε ν' αποχωρώσιν είτε ν' απομακρύνωνται της εργασίας των παρά του εργοδότη των, λαμβάνοντες εις απάσας τας περιπτώσεις ταύτας οι μεν επικουρικώς ησφαλισμένοι, τα 40%, οι δε μη ησφαλισμένοι επικουρικώς τα 50% της αποζημιώσεως της οποίας δικαιούνται κατά τας εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις, δια την περίπτωση απροειδοποίητου καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, εκ μέρους του εργοδότη. Δια την κατά τ' ανωτέρω χορηγουμένην, εις τους αποχωρούντας ή απομακρυνόμενους μισθωτούς αποζημίωσιν εφαρμόζονται κατά τα λοιπά πάντα τα οριζόμενα υπό των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του Ν.Δ. 3198/1955 ως και των διατάξεων του Ν. 2112/1920 « περί υποχρεωτικής καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων» ως ούτος ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, και του Β. Δ/τος της 16/18 Ιουλίου 1920 « περί επεκτάσεως του Ν. 2112 « περί καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας των ιδιωτικών υπαλλήλων» και επί των εργατών, τεχνιτών και υπηρετών, πλην των διατάξεων των αφορωσών την προειδοποίησιν .

[Το δεύτερο εδάφιο τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 5 παρ.1 του Ν. 435/1976 (ΦΕΚ Α' 251).

Άρθρο 9

1. Ο καταγγέλλων την σχέσιν εργασίας εργοδότης υποχρεούται όπως εντός προθεσμίας 8 ημερών από της παραδόσεως του εγγράφου της καταγγελίας εις τον απολυόμενον, αναγγείλη την υπ' αυτού ενεργηθείσαν καταγγελίαν εις την αρμοδίαν υπηρεσίαν του Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας ως και εις το αρμόδιον Γραφείον Ευρέσεως Εργασίας, όπερ υποχρεούται να πρωτοκολλήση ταύτην αυθημερόν. Εις ας περιφερείας δεν υπάρχει Υπηρεσία Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας, ως και το Γραφείον Ευρέσεως Εργασίας, η αναγγελία γίνεται εις την πλησιεστέραν Αστυνομικήν Αρχήν.
2. Η αναγγελία ενεργείται διά της παραδόσεως αντιγράφου του εγγράφου καταγγελίας εις τας υπηρεσίας τας αναφερομένας εις την προηγουμένην παράγραφον, αρμοδία δε υπηρεσία του Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας και Γραφείον Ευρέσεως Εργασίας ορίζεται το του τόπου απασχολήσεως του μισθωτού.
3. Οι εργοδότες υποχρεούνται εις αναγγελίαν και όταν η σχέσις εργασίας λύεται ουχί συνεπεία καταγγελίας, αλλ' εξ άλλου λόγου ήτοι δια της παρόδου του συμπεφωνημένου χρόνου εις την περίπτωσιν της συμβάσεως διάρκειας ωρισμένου χρόνου, ή οσάκις προκύπτει τοιαύτη διάρκεια εκ του δηλωθέντος σκοπού εργασίας, ή διά της αποπερατώσεως του έργου εις την περίπτωσιν συμβάσεως ωρισμένου έργου. Η αναγγελία εις τας περιπτώσεις ταύτας ενεργείται διά παραδόσεως εις την αρμοδίαν υπηρεσίαν του Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας, ως και το αρμόδιον Γραφείον Ευρέσεως Εργασίας, ή άλλως εις την πλησιεστέραν Αστυνομική Αρχήν, εγγράφου περιλαμβάνοντος τα δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένων διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ορισθησόμενα στοιχεία.
4. Κατά παντός εργοδότη παραβαίνοντος τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, ως και κατά του αναγράφοντος ψευδή στοιχεία εις την καταγγελίαν της σχέσεως εργασίας, επιβάλλονται κατ' έγκλησιν του αρμοδίου Γραφείου Ευρέσεως Εργασίας ή του Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως της Ανεργίας αι ποιναί αι οριζόμεναι εις την παράγρ. 4 του άρθρ. 5 του Ν.Δ. 2656/53 « περί οργανώσεως και ελέγχου της αγοράς εργασίας» .
[Η παρ.5 προστέθηκε από την παρ.6 άρθρ.4 Ν. 2335/1995 (ΦΕΚ Α' 185)]

Άρθρο 10

1. Αι επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις εν περιπτώσει περιορισμού της οικονομικής των δραστηριότητος δύνανται αντί της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας να θέτουν εγγράφως εις διαθεσιμότητα τους μισθωτούς των, μη δυναμένην να υπερβή εν συνόλω τους τρεις μήνας

ετησίως. Εν τη περιπτώσει ταύτη ο μισθωτός λαμβάνει το ήμισυ του μέσου όρου των τακτικών αποδοχών των δύο τελευταίων μηνών, υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως.

Προκειμένου περί επιχειρήσεων η εκμεταλλεύσεων κοινής ωφελείας απασχολουσών άνω των πέντε χιλιάδων μισθωτούς, δια την θέσιν των μισθωτών εις κατάστασιν διαθεσιμότητος απαιτείται έγκρισις του Υπουργού Απασχολήσεως, χορηγουμένη επί τη αιτήσει του εργοδότη, μετά γνώμην της Ολομελείας του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας. Εάν εντός μηνός από της υποβολής εις το Υπουργείον Απασχολήσεως της αιτήσεως δεν αποφανθή ο Υπουργός Απασχολήσεως, ο εργοδότης δύναται και άνευ της εγκρίσεως τούτου να θέση εις διαθεσιμότητα τους παρ' αυτώ μισθωτούς, τηρών την διαδικασίαν και τας προϋποθέσεις του προηγουμένου εδαφίου» .

[Η τελευταία παράγραφος προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 206/1974 (ΦΕΚ Α' 362)]

2. Καταργούνται αι παράγραφοι 1, 2, 4, 5 και 6 του αρθρ. 13 του Ν.Δ. 2961/1954. «Προκειμένου περί επιχειρήσεων η εκμεταλλεύσεων κοινής ωφελείας απασχολουσών άνω των πέντε χιλιάδων μισθωτούς, δια την θέσιν των μισθωτών εις κατάστασιν διαθεσιμότητος απαιτείται έγκρισις του Υπουργού Απασχολήσεως, χορηγουμένη επί τη αιτήσει του εργοδότη, μετά γνώμην της Ολομελείας του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας. Εάν εντός μηνός από της υποβολής εις το Υπουργείον Απασχολήσεως της αιτήσεως δεν αποφανθή ο Υπουργός Απασχολήσεως, ο εργοδότης δύναται και άνευ της εγκρίσεως τούτου να θέση εις διαθεσιμότητα τους παρ' αυτώ μισθωτούς, τηρών την διαδικασίαν και τας προϋποθέσεις του προηγουμένου εδαφίου» .

[Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 10 προστέθηκε με την παρ.1 του άρθρου 1 του ΝΔ 206/1974 (ΦΕΚ Α' 362)]

Άρθρο 11

1. Προειδοποιήσεις προς τους μισθωτούς γενόμεναι μέχρι της ισχύος του παρόντος εφ' όσον μέχρι της ημέρας ταύτης είχαν επέλθει λύσις της συμβάσεως εργασίας δεν υπάγονται εις τας διατάξεις του νόμου τούτου. Εάν όμως διαρκή η προειδοποιήσις, ο εργοδότης δικαιούται όπως εντός μηνός από της δημοσιεύσεως του παρόντος προβή εις έγγραφον ανάκλησιν της προειδοποιήσεως.

2. Εάν ο εργοδότης δεν επιθυμή να προβή εις τοιαύτην ανάκλησιν και εφ' όσον εν τω μεταξύ δεν έχει λυθή η σύμβασις εργασίας υποχρεούται όπως εντός της αυτής προθεσμίας επαναλάβη την καταγγελίαν συμφώνως προς τα άρθρ. 1 και 2 του παρόντος οπότε εκ της προειδοποιήσεως ή της καταβληθησομένης εις τον μισθωτόν αποζημιώσεως αφαιρείται ο μέχρι της ισχύος του παρόντος διανυθείς χρόνος προμηνύσεως.

3. Εάν η σύμβασις εργασίας ελύθη κατά το μετά την 9ην Φεβρουαρίου και μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος χρονικόν διάστημα, ο εργοδότης υποχρεούται, όπως εντός μηνός από της δημοσιεύσεως τούτου επί τη αιτήσει του μισθωτού καταβάλη την αποζημίωσιν αυτού ή συμπληρώση ταύτην κατά τας διατάξεις του παρόντος, εν περιπτώσει δε μη συμμορφώσεώς του εντός της ως άνω τασσομένης προθεσμίας, η γενομένη καταγγελία θεωρείται άκυρος.

Άρθρο 12

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της 9 Φεβρουαρίου 1955.